

Акушерката – престъпник или жертва?

Атанас Цонков

Този инцидент, слава богу, не беше смъртоносен, но това не е пречка той да бъде с максимална обществена значимост. Това личи и от **стотиците** журналистически изяви по темата за по-малко от месец.

Не мога да приема оценката на колежата **Иван Филчев**, че случилото се с акушерката било „отразено прекалено“.

По-скоро трябва да се уточни, че досега бе отразено **недостатъчно** компетентно и отговорно, но **прекалено** повърхностно, елементарно, жълтеещо... Липсва най-същественото - анализ на процесите и причините, които са докарали акушерката да се държи „като обладана“!

Демони, агитки, лешояди...

При такъв сложен душевен казус би било сензация, ако не видим отново и портрета на „единствения български екзорсис“ (гонител на полтъргайсти, демони, духове и развалящ черни магии!) - **отец Георги Гелеменов**.

„Демонът е обладан акушерката от „Софиямед“ - заявява той и не пропуска да повтори чернокапските си провидения, че журналистката **Валя Крушкина** си отишла „от магии“ на някакви анонимни ходжи (Ако някой се интересува от злата съдба на колежката Крушкина, може да прочете „Смърт в БНТ“ (в сайта на „Лечител“ - <http://www.lechitel.bg/page.php?id=11>), че цар Борис III поръчал комунистически атентат в църквата „Света Не-

деля“ и прочие дивотии, намерили място в родните вестници.

Да погледнем само част от вестникарските заглавия – дали търсят истината в този заплетен и ужасен криминално-медицински случай? Какво казват, какво внушават те?

• **“Два часа акушерката изтезавала бебето Никол”** (вестник “24 часа”)

• **“Какво наказание заслужава акушерката-садист”** (в. “Ретро”)

(Ат. Ц.: Досещате ли се какво могат да отговорят бедните “ретро-читатели”, щом им се казва, че акушерката е **садистка**?)

• **“В три рунда (!!) акушерката пребила Никол”** (вестник “България днес” - 25 април 2015 г.)

• **“Акушерката искала да убие (!!) малката Никол”** (вестник “Преса” - 1 май 2015 г.)

• **“Акушерката взела пари, за да бие бебето?”** (вестник “Всеки ден” - 27 април 2015 г.)

“Никол с анемия след побоя” (вестник

Част I

“Стандарт” - 27 април 2015 г.)

Ще цитирам само един пункт от т.нар. **Етичен кодекс на българските медии**: „Ще се придържаме към добър тон и благоприличие в нашите публикации“.

Да не останат по-назад и други медии бързат да се изявят в... правораздаването:

Медиите не могат да **отразят гнева на хората**. Това не им стига обаче. **Те подказват на публиката** какво да иска:

• **“Въпросното злодеяние може да се извърши само от изрод... Трябва да я осъдят на дълъг затвор”**

• **“Трябва да си изверг, за да удриш 4-дневно бебе”**

• **“Вината на тази жена е безспорна”**

И само един от анкетирания е предпазлив и мисли, преди да говори: **“Общественото не бива да ЛЕШОЯДСТВА... Явно тази жена е изпаднала в тежка психическа криза”**.

От подбора на изказаните мнения се вижда какво ни внушава този вестник (**“Ретро” - 30 април 2015 г.**). За да няма читателят никакво колебание, скъпата ни колежка **Мира Радева** услужливо му подказва: **“Престъпна (!!) акушерка”**...

И отново тези вестникарски изхвърляния ме връщат към едновековното публично оплюване на **великия Яворов**. То започна от една незаконна, неморална и невярна вестникарска публикация... Връща ме към онези червени мракобесни времена, когато „спонтанни“ агитки от прости, поведени и неинформирани хора крещяха по софийските улици: **“Смърт на предателя Никола Петков”**, после със същия ентусиазъм: **“Смърт на предателя Трайчо Костов”**, а след 50 години, когато тези поръчани от Москва и изпълнени смъртни присъди бяха опровергани и убитите реабилитирани, агитките ги нямаше...

Що за логика, що за знание притежават тези **журналисти, следователи, прокурори, медицински администратори и специалисти**, които хем обявяват ясно, че акушерката е „превъртяла“, че е „като обладана“, хем някои от тях гневно заявяват, че тя е **била вменяема, съзнавала е какво върши**, сиреч – тя е за осъждане, за смъртна присъда, за доживотен затвор!?

Нима тези „европейци“ не са чували, че всеки човек е невинен – до доказване на противното!

Две седмици след инцидента в „Софиямед“ и вестник **„Всеки ден“** (4 май 2015 г.) казва тежката си дума, издава своя присъда:

„Провал на протеста срещу **акушерката УБИЙЦА**“.

Вестникът не просто налива масло в огъня на масовия гняв, това заглавие е 100% клевета, която подтиква към НАСИЛИЕ срещу „убийцата“! Как пък късогледите прокурори не са забелязали, че срещу тях стои **убийца**! Може ли вестник “Всеки ден” да посочи **кого е убила тази “убийца”**?! Къде е в случая Съюзът на българските журналисти?

Къде е СЕМ?

Къде е прокуратурата?!...

Има ли у нас такива институции?

Слава богу, интернет-ентусиазмът за масов митинг и искане за смърт или доживотен затвор се поохлади и даже се изпари в деня на протестите.

От няколко хиляди виртуални гневливци пред Съдебната палата дойдоха около 50-ина, а във Велико Търново на “митинга” се появи само неговата организаторка **Вероника Михайлова** със сина си...

Излиза, че разумът не е напуснал масово българските жени, както изглеждаше от Мрежата...

Нещо подобно може да се каже и за акушерките – те масово преработват, изнемогат, но някак си се задържат над водата и не „превъртят“, не „прегарят“, както това се случва с **Емилия Ковачева**...

Вменяема ли е акушерката Емилия Ковачева?

Този въпрос е от съществено, от първостепенно значение в конкретния случай, както и при всяко човешко действие и/или злодеяние. Това за съжаление не се съзнава от повечето участници в публичните разисквания.

Още по-важно е, че така популярно, битово, елементарно формулиран, въпросът е поставен **некоректно, некомпетентно, неправилно!**

Защо?

Защото професионалната, грамотната, логическата формулировка на въпроса в този случай би гласяла така:

“Вменяема ли е била акушерката, когато е малтретирала бебето?”

Макар и отрудена, измъчана, работеща на две места, за да отгледа двете си деца, **Емилия Ковачева** е издържала на натоварването, на напрежението, на стреса, на преумората...

За това свидетелстват комай всички, които са я познавали – и майка ѝ, и колежките ѝ, и особено декларацията на “Софиямед”.

Ето част от тази декларация:

“Емилия Ковачева притежава отлична биография, дългогодишен професионален опит, чисто свидетелство за съдимост и **медицинско свидетелство, констатиращо клиничното ѝ здраве, сертификати за квалификация от съсловната професионална организация**... акушерката не е дала **никакви признаци** за необичайното поведение”.

(Вестник “24 часа” - 25 април 2015 г.)

По този ключов до голяма степен въпрос точат перата си десетки вестникарски, вземат думата какви ли не спечове и експерти, упражняват се всякакви абсурдисти и невежи...

Още на 24 април говорителката на Главния прокурор **Румяна Арнаудова** заяви:

“Засега прокуратурата няма основание да смята, че Ковачева е невменяема”.

Още на 24 април 40-годишната акушерка е **обвинена** в опит за **умишлено убийство** на дете по особено жесток и мъчителен начин.

Неслучайно цяла Европа е вдигнала ръце не само от българското здравеопазване, но и от родното **кривораздаване**...

Трябва ли да си завършил право, да си следовател или прокурор, или криминален психолог, за да разбереш (тези “специалисти” не са разбрали!), че ако една 40-годишна жена има цяла нощ, за да прави опит да убие едно 4-дневно бебе, тя **не може да не успее** да го убие...!

• Бившата министърка на здравеопазването, която по специалност е и **акушер-гинеколог** - **д-р Таня Андреева**, също: **“Човек в нормално психично състояние не може да извърши това”**.

• В синхрон със следствието и вероятно под въздействие на прокурорското обвинение (май **още на 24 април 2015 г.**), че става дума за **“опит за умишлено убийство...”**, пъргави репортери прихакват на бързащата в своята професионална ограниченост прокуратура и във вестника четем:

• **“Акушерка се ОПИТАЛА ДА УБИЕ (!!) Никол”** (вестник “Монитор” - 1 май 2015 г.)

• Друг вестник (“България днес” - 25 април 2015 г.) отразява събитието така: “Макар и категорично уличена акушерката, мотивите за действията ѝ все още остават **загадка**”.

Има ли „загадка“?

В същия репортаж четем, че акушерката признава: “То плачеше повече от другите деца в стаята. Това ме **побърка** и **не издържах**”.

Авторът на репортажа добавя: **“Изморена от второто си дежурството, акушерката е силно **раздразнителна** и **неадекватна** още от следобед...”**

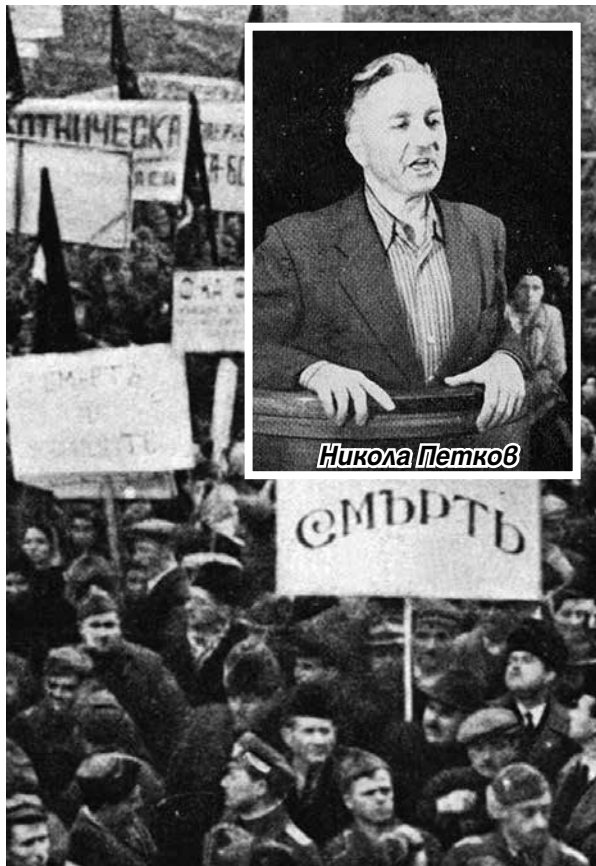
... Долавяйки бебешките викове, **изтощената до припадък акушерка изпада в истерия и ОТКАЧА...**, започва да го души, оглеждайки се с **безумен поглед** наоколо.”

“Загадката”, спомената преди няколко реда, става празна дума, ако авторът на този **анонимен** репортаж прочете поне подчертаните (от мен, Ат. Ц.) думи в собствения си текст (!!) (**вестник “България днес” - 25 април 2015 г.**).

Ето още няколко факта, които остават (кой знае **защо?**) извън ползрението, вниманието, интерпретациите на специалистите и журналистите:

• На 24 април следователят казал за акушерката: “Стои мирно и тихо, не говори, **ГЛЕДА В ЕДНА ТОЧКА**” (вестник “24 часа” - 25 април 2015 г.)

• “Акушерката е дългогодишен неонатолог и **няма обяснение** какво е отключило подобна зверска агресия у нея. Криминални психолози от МВР също категорично отказаха да разяснят какво може да накара медицински работник с дълъг стаж да **загуби разсъдък** си и да нарани невин-

Никола Петков

ямед”, която е убедително обобщение за профила, характера, манталитета, морала, личността на акушерката Емилия Ковачева. При това болницата не е особено заинтересована да очертава почти образцовия облик на своята служителка, която първа ще им докарва силни неприятности...

За да възникнат толкова спорове, толкова диаметрално противоположни мнения, даже противоречия и самоопровержения в коментара на един и същ автор, мога да посоча най-малко две основни причини.

Първо. Обсъжданата материя е изключително сложна, непроучена, недостъпна и за най-развитите клонове на човекознанието. Ако човекът сам по себе си е най-неизученото явление във Вселената, то неговият мозък, мисълта, психиката, душата му е на право “върхът на сладoleда” или **свърхтайната на света.**

Второ. Ако казаното в т.

“Първо” е вярно, то дават ли си сметка за това обстоятелство всички журналисти, юристи, медици, които се произнасят по казуса като автори, диагностици, обвинители, последна инстанция?... Дават ли си сметка, че е по-лесно да отсъдиш и присъдиш, отколкото да разсъдиш?

Истината невиннаги плава над водата. Особено истината за мотивите, причините, целите на човешките състояния и постъпки.

Тя изисква малко повече от обичайното **зрително** виждане във видеоклипа с жестоките сцени. Тя изисква не просто да казваме – това казват и близките, и колегите, и шефовете на Емилия – че **тя няма видими** признаци за психически проблеми!

Тя изисква и психолозите, и психиатрите да навлязат малко по-дълбоко в биографията и невидимата реалност на пациента, в случая пациентката – акушерка, за която казват, че е “психясала”, “превъртяла”, “откачила” и т.н.!

Въпросът за вината

Естествено нямам предвид просташкия виц на оня високопоставен циник, който от парламентарната трибуна се гавреше с публиката, че “политическата вина” си пиел със съответните мезета. Впрочем не е изключено случаят с битото от акушерката бебе също да влезе в дневния ред на парламента. **Неизбежно и наложително е!** Защото всъщност **не може** повече прекрасната наша България да бъде черното петно на Евросъюза – **и в здравеопазването, и в правораздаването, и в образованието...** А тук лъсват “гнилите ябълки” и в тези три най-щекотливи социални системи. Време е да бъдат **реформирани, регулирани, нормализирани!** Повече падение и омерзение – няма накъде!

Защо е този гняв, защо е този тон, защо е това анатемосване на здравната система?

Защото тя и в този случай си показва гнилостта, защото **изстъплението** на тази несъмнено сърдечна, старателна, опитна, “неуморна” (?) акушерка не е цвете, поникнало върху сух камък!

Така и наскоро Медицинският одит доказва, че в болница “Софиямед” не всичко е наред, по-скоро хаосът е навред! Няма ясни договори и правила, няма контрол върху спазването на правилата, доколкото последните все пак са формулирани... Лекарите и сестрите си уговарят взаимно, свободно и невиннаги разумно замени в смените, промени в графика на дежурствата...

За първите три месеца на годината при допустими 496 часа по закон акушерката

е работила 716 часа, т.е. **220 часа извънреден труд.**

Това претоварване не може да мине безнаказано за личното здраве и поведение, независимо колко си добър, добронамерен, всеотдаен. Дори обратното – колкото си по-голям перфекционист и работохолик като Емилия, толкова по-катастрофално рухваш в един **неочакван** миг. Дебелокожите, равнодушните, циниците в тежката медицинска професия издържат повече.

• Акушерката, а и други там служители са изкарвали многократно двойни смени (2 по 12 часа – в една!), а е имало и смени по 36 часа?!

• Кой ръководител може да допусне такава погазване на Трудовия кодекс, което, както се вижда и в този печален случай, застрашава здравето и живота и на пациентите, и на медицинските работници...

• “Софиямед” е частна болница, но тя функционира и с **ОБЩЕСТВЕНИ ПАРИ** – от Здравната каса, от здравното министерство.

• Защо Емилия вече 14 години – за да отгледа и изучи двете си деца, след като съпругът ѝ загива на строителен обект – е принудена да се труди за две заплати (общо към 800 лв.)?

• Какво предприе здравното министерство от встъпването в длъжност на сегашното ръководство за повишаване на възнагражденията в ресора?

• Кога и как министерството е контролирало, проверявало, ревизирало “Софиямед”?

• Нормално и хуманно, справедливо ли е някои лица в тази болница да се разписват срещу 5 до 15 хиляди лева месечно, а акушерките (кадри последно качество ли са те?) да изнемогват с по 400-500 лв.?

• Какво предприе до днес здравното министерство за кадровото осигуряване на здравната система, след като отдавна се знае, че медиците напускат неударно любимото отечество, а **акушерките са 2 пъти по-малко от необходимите бройки?**

Всеки българин е съдия, а правосъдие няма!

Вярно е, че повечето българи са склонни да се произнасят без замисляне по най-различни съдебни казуси. Даже си имат и подобно телевизионно предаване – вероятно едно от обясненията е, че си нямат действащо, цивилизовано, непод-

като в случая с акушерката Емилия Ковачева имало **доказана персонална вина**” (вестник “Всеки ден” - 30 април 2015 г.).

• От 2012 до 2015 година във и на болницата **няма** наложена санкция?! Като лечебно заведение след извършена проверка от Медицинския одит “няма констатирани нарушения” - ами ако е така, **значи и Медицинският одит не си е свършил работата както трябва**, след като и журналисти, и пациенти, и болнични служители свидетелстват за какви ли не нарушения!... **Д-р Москов**, май топката е във Вашето поле!

• Ние, журналистите, носим особено тежка отговорност пред обществото, даже пред историята с нашите бързи и понякога непремерени, необосновани, даже незаконни публикации.

Гоненето на сензацията и висок тираж, на професионалното честолубие и суетни амбиции нямат място в една европейска, съвременна, самоуважаваща се медия, която и да е тя!

• Най-малко аз бих приел да се ограничава свободата на словото, но аз имам предвид слободията, произвола, безотговорността в медиите. Тя е по-страшна и от цензурата, диктатурата и неусетно води към тях.

Преди да е приключило следствието, преди да са извършени наложителните съдебни експертизи, журналистите имат достатъчен терен за свое разследване, за издирване на факти, свидетели, обстоятелства, за анализи, хипотези, за твърдения, но не е редно да се самоупълномощават и самоизживяват като съдебни, правосъдни, правораздавателни фактори.

След като съдът обаче се произнесе, медиите са даже длъжни да го атакуват, ако могат, да го опровергават, ако могат...

Такива страховити примери видяхме напоследък в САЩ, където установиха, че модните (уж модерните!) химически анализи на човешки косми през последните десетилетия са вкарвали **стотици невинни в затвора.**

“След невиджданата агресия към детето Ковачева го **гали, слага му биберон и му оправя одеялцето.**”

Журналисти, които са запознати с видеоклипа, макар и незаконно, разказват, че тя била грижовна към другите бебета (вестник “България днес” - 30 април 2015 г.).

Удивлява ме констатацията, че от тези безспорни факти **авторите не правят що-годе никакви логични анализи**, не

Безпристрастна или съпя е Темуга?

купно правораздаване.

Ето и сега.

Още не беше се чул гласът на следователя, на психиатъра, на психолога и вече вестниците се изпълниха с етикети, ана теми, обвинения, присъди!

• “Управителят на “Софиямед” д-р **Йордан Пелев** смята, че лицензът на болницата не би трябвало да бъде отнет, тъй

теглят никакви наложителни изводи (!). Те не забелязват ли в това поведение нещо смущаващо, нещо неясно, нещо необяснимо?

(Краят в следващия брой)

Атанас ЦОНКОВ
Медицински консултант
на в. “Лечител”

но новородено.”

• “Към другите четири бебета в статията акушерката проявявала загриженост – повивала ги, даже ги гушкала. Агресията ѝ била насочена само към момиченцето” (вестник “24 часа” от 24 април 2015 г.).

• Вестник “Стандарт” (30 април 2015 г.) също не изостава в “оригиналните” си интерпретации. Коментаторът Иван Филчев пише: “Със сигурност акушерката **не е изпаднала в умопомрачение...** от лесен живот”.

Дотук – добре.

Но той бърза да изцапа току-що пометено то съ следното диагностично откритие: “Освен това **да не намесваме понятието “бърнаут” в родната действителност.** Не всяко изпушване е “бърнаут”, а и при този случай е нелепо (?) използването му.”

Защо бе, джанам?!

Аз лично употребявам “**синдрома бърнаут**” с определени уговорки, които съм пояснил в поредицата: 1. “**Авиокатастрофата в Алпите – още 150 жертви на медицината**” - в. “Лечител” - брой 14/2015 г. 2. “**Мистериите: Депресия, бърнаут, такоцубо, амок...**” - брой 16 и 17/2015 г. 3. “**Останките от разбития самолет, които никой не намери**” – в. “Лечител” брой 18/2015 г., която може да прочетете в сайта на “Лечител” (<http://www.lechitel.bg/page.php?id=11>).

Доколкото диагнозата “бърнаут” все пак се ползва в медицинската практика, трудно ще се намери по-подходящ инцидент (слава богу – без смърт!) за приложението му от депресията, изтощението, “прегарянето”, изпушването, дерайлирането, афективното разстройство, почти **амока** на акушерката Емилия Ковачева през нощта на 18 април 2015 г.

Друг е въпросът за сложната характеристика на бърнаут-синдрома – на неговия произход, на признаците, на последиците му, да не говорим за профилактичните мерки, които поне в 70% от случаите са едни и същи срещу бърнаут, срещу депресии, синдром на хронична умора, такоцубо, амок и пр. И за тях може да се осведомите в “**Мистериите: Депресия, бърнаут, такоцубо, амок...**” (Вестник “Лечител” – бр. 16, 2015 г.).

Защо и как добрата Емилия стана лоша?

Във всеки човек дреме по един злодей, във всеки човек се спотайва хор от ангели...

Въпросът е кой, кога и дали ще им даде повод, простор, почва, шанс за изява.

Вече цитирах декларацията на “Софи-